

Kornya Mihály
A magyar parasztapostol

Kornya Mihály 1844. február 22-én született Nagyszalontán, Molnár István és Kenyeres Zsuzsanna gyermekeként. Apja halála után, serdülőkorában a Patai-tanyára került, ahol Rozvány György - a szabadságharcból hazatért főhadnagy, ügyvéd - vezette a gazdaságot, így az irányítása alá került.

1863-ban "előléptették" négyes fogathajtó parádés kocsisnak. A tanyáról bekerült Nagyváradra. Több esetben is előfordult, hogy a kocsin Rozvány György mellett Arany János is ott utazott.

1865. év a Nagyszalontától 10 km-re eső Geszten is dolgozik. Ennek az az érdekessége, hogy ekkor a Geszti földesúr nem más, mint Tisza Kálmán, aki később jelentős szerepet játszott a magyar történelemben. Kornya nem sokáig maradt ott. Megelégedte a másnál való szolgálatot és a saját lábára akart állni. 23 éves korában Nagyszalontán feleségül vette Pataki Zsigó Máriát. Az összeeskető lelkész Szél Kálmán, a költő Arany János veje. Házasságában 7 gyermekük született, de csak ketten éltek túl apjukat. Felessége 1890-ben meghalt. Második felesége egy általa megtért özvegyasszony: Tóth Máté Zsuzsanna volt. Kornya Mihály Lajos János puskaműves házánál ismerte meg a Biblia igazságait. Novák Antal bibliaárus révén hamarosan megtért.

1875 augusztus 26-án hajnal három órakor merítkezett be Gyulán a Fehér Kőrös vizében, Meyer Henrik által.

1877-ben november 11-én Nagyszalontán konferencia volt, ahova Meyer Henrik meghívta volt vasárnapi iskolai tanítóját Johann Gerhard Onckent az európai baptizmus atyját. Kornyára az Onckennel való találkozás nagy hatással volt. Ezen a konferencián felhatalmazták arra, hogy bemerítsen és úrvacsorát osszon. Ezután Kornya missziós tervet készített, maga mellé vette útitársul Balog László nagyszalontai földművest és elindult vele misszióútra. Földesen is megtörtént a Kornya által vállalt úttörés, aminek gyümölcseként többek között egy egyszerű földműves fiú, név szerint Balogh Lajos is megtért. 1889-ben Mayer Henrik kivitette őt is Hamburgba a baptista szemináriumba.

1878. évi statisztikai kimutatás szerint: Budapesten 18 baptista volt, Kézsmárkon 19, Kolozsváron 2, Brassóban 4, Újvidéken 2, Nagyszalontán 21, stb. De ez a statisztikai adat teljesen téves, mert csak a Kornya és a Tóth-féle csoportot vették számba. Ezen kívül öt más csoportról is van tudomásunk. Ezekkel együttvéve Nagyszalontán több hívő volt, mint Budapesten, Kézsmárkon, Kolozsváron, Brassóban és Újvidéken együttvéve. „Nem várt rá egy szervezett gyülekezet szószékkel, tagokkal, énekkarral, szekérrel, ebéddel, vacsorával, pihenő szállással. Sem faluban, sem városban. Előtte nem járt senki... neki magának kellett bevinnie az evangéliumot... A már megtermett búzát, lehet ide-vinni, oda-vinni, raktárba tenni; de amíg, nincsen búza, -nincsen termés,- nincsen „mag”, rengeteg fáradsággal kell megküzdeni.” (Kirner A. Bertalan)

1881. június 9-én Kornya Mihály első bemerítését végzi Fekete-Tót községben a Fekete-Körözs vizében. Ki lehetett baptista Kornyánál? Kornya szerint az, aki szorgalmasan járt gyülekezetbe, részt vett az imaórán és istentiszteleten, figyelte és olvasgatta a szentírást, Jézus tanítását és ehhez szabta magát. Ez volt a mérték. Erre nézve olyan elveket gyakorolt és kívánt, hogy aki három alkalommal elmaradt a gyülekezetből elfogadható indoklás nélkül, azt kérdőre kellett vonni s aztán meginteni, megfenyíteni, végül ki lehetett rekeszteni. Aki pedig nem ment el egyszer a gyülekezetbe, az adakozást akkor is gyakorolnia kellett, a missziópénzt beküldte a gyülekezetbe. Az istentiszteletre rendes időben bibliával, énekeskönyvvel és tisztességes szerény ruhába öltözködve kellett elmenni.. A háznál reggel és este családi istentiszteletet kellett tartani imával, énekekkel és bibliaolvasással. A barátoknak és gyülekezetlátogatóknak, akik baptisták akartak lenni, ilyen irányba kellett mozdulniuk. Férfiaknak azonnal le kellett mondani a dohányzásról, kártyázásról, káromkodásról, italozásról, kocsmázásról. A bemerítések általában úgy zajlottak, hogy előtte való vasárnap kivizsgálták a bemerítendőket a felvételt illetően. Aki nem tudott a bibliai tárgyú kérdésekre kielégítő feleletet adni és nem tudta valamiképpen bizonyítani, hogy „új ember”, „megtért ember” azt nem vette fel. A bemerítésekkel együtt új gyülekezetek születtek. Így amikor újra arra járt, már volt ki fogadja. Télen a befagyott folyóvízben léket vágtak és úgy merített.

1892-ben eladott egy tehenet és az árát elküldte télükabátra a két Hamburgban tanuló magyar baptista szeminaristának: Balogh Lajosnak és Udvarnoki Andrásnak, hogy meg ne fázzanak, mert Balogh Lajos levélben panaszolta, hogy kell a télükabát, mert nincsen és fáznak.

1893-ban a nagyszalontai tagnévsorában 133 személy található, ezek közül 45 tagot Meyer

Henrik, 86-ot Kornya Mihály és két utolsót pedig Tóth Mihály merített be, aki ezzel átvette a nagyszalontai gyülekezet vezetését. Ezután Kornya Nagyváradra ment.

1908-1909-ben a debreceni misszióalkalmával dr. Erőss Lajos református püspök hívatta magához. A püspök rosszallóan megkérdezte: „miért vágja a sarlóját az én búzámba?” A beszélgetés végére közös nevezőre jutottak és így Erőss püspöksége alatt Kornyának nem kellett mitől tartania ha Debrecenben missziózott.

Az „Igazság Hírnöke” 1908. évi egyetlen évfolyama a missziómunkások eredményességéről készített összeállítást. 59 bemerítési esetet hasonlít össze, aminek a gyümölcse 891 bemerítkező, ezek szerint az első helyen Kornya Mihály állt 205 alámerítéssel, utána második helyen Flórián György 69-el és így tovább. A kimutatásból jól látszik, hogy a bemerítések közel egynegyedét Kornya végezte.

1908 jún. 5-én Békésen találkozott Kornya Mihály, Meyer Henrik, Udvarnoki András, Balogh Lajos, Soós István és Brumár Mihály, hogy felosszák 10 körzetre az addigra már növekvő román gyülekezeteket, illetve munkaföldeket. Az „Igazság Hírnöke” a márc. 17-én Buttyinban tartott román gyűléssel, konferenciával kapcsolatban, Kornya Mihályt a románok misszionáriusának említi és a román megtértek számát néhány év alatt közel 5000-ben állapítja meg.

1913. október 2-án Kémeren újból osztani kellett a munkaterületet. Új munkásokat vontak be a misszióba. Itt tárgyaltak egy kerületi könyvtár felállításáról is.

1915-1917 utolsó éveiben sokat betegeskedett, már a 70 évet is elhagyta. Az utolsó gyülekezet, amelyben megjelent és tagfelvételt is végzett 1916. aug. 13-án Szalárd volt.

1917. jan 3-án Kornya Mihály meghalt.

Kornya munkája több száz gyülekezetet és munkást eredményezett. Az 1982. évi gyantai bemerítéstől kezdve 1916. évi fugyivásárhelyi bemerítésig kb. 350 bemerítésről tudunk. Ha egy bemerítésre átlag 30 embert számolunk, akkor az összes bemerítettek száma 10-11 ezer körül van.

1908-ban F.W. Simoleit berlini baptista prédikátor készített egy érdekes statisztikai kimutatást a baptista lelkek százalékban mért növekedéséről. 18 országot hasonlított össze és az 1883-1907-ig terjedő időt nézte meg. Ezek szerint: 1. Románia 21%, 2. Angolország 29%, 3. Nagybritannia, Írország 41%, 4. Svájc 46% ... a legmagasabb százalékszámok: 15. Bulgária 352%, 16. Ausztria 404%, 17. Finnország 454% és 18. Magyarország 2475%-al.